

samt att åt vederbörande utskott uppdrages att utarbeta härför erforderlig lagtext.

Stockholm den 16 mars 1965

Elias Jönsson

Ingemarsgården

Birger Nilsson

Erik Larsson

i Norderön

Valfrid Wikner

Helge Lindström

Per Petersson

Nr 763

Av herr Jönsson i Ingemarsgården m. fl. i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 30, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

(Lika lydande med motion nr 642 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts prop. nr 30 föreslås en sänkning dels av repartitionstalet vid fastighetsbeskattningen, dels av det procenttal som ligger till grund för inkomstbeskattningen för en- och tvåfamiljsfastigheter. Syftet är att eliminera eller åtminstone i görligaste mån reducera den nyligen gjorda allmänna fastighetstaxeringens skattemässiga konsekvenser. Det gäller därvid att beakta både fastighetsägarnas och kommunernas situation. En sänkning av repartitions- respektive procenttalet, som ger fastighetsägaren överkompensation för de nya taxeringsvärdena, kan medföra skattebortfall för kommunerna.

Vi delar uppfattningen att fastighetsägarna bör kompenseras för den starka höjningen av taxeringsvärdena med åtföljande skattemässiga konsekvenser.

Både den departementspromemoria som ligger till grund för propositionen och propositionen bygger på vissa *antaganden* om de ändringar 1965 års allmänna fastighetstaxering kommer att ge. I promemorian göres antaganden som främst är baserade på dels uttalanden vid möte i maj 1964 med rikets landskamrerare m. fl. rörande den förestående allmänna fastighetstaxeringen, dels de av landskamrerarna utarbetade förslagen till anvisningar för fastighetstaxeringen. Det är givet att det nu mot bakgrunden av den bristande *faktiska* kunskapen om fastighetstaxeringens resultat är svårt att taga ställning till departementschefens förslag. Frågan om de sänkningar av repartitionstalet respektive procenttalet som föreslås ger rättvisande kompensation för taxeringshöjningarna går ej att besvara in-

nan resultatet av fastighetstaxeringen är samlat och bearbetat. Flera remissinstanser har också anmärkt på detta förhållande. Länsstyrelsen i Jämtlands län anför:

Då de nya taxeringsvärdena skola tillämpas först vid 1966 års inkomst- och förmögenhetstaxering är det icke av lagtekniska skäl erforderligt att beslut i de frågor, som beröras i promemorian, fattas förrän vid 1965 års höstriksdag. Härigenom skulle vinnas att beslutet kunde grundas icke på antaganden rörande taxeringsnivån utan på faktisk kunskap om den nivå som uppnåtts vid avslutad fastighetstaxering. Mot att sålunda vänta med ställningstagandet kunde möjligen sägas tala det förhållandet, att å vissa av deklarationsformulären (främst 2b, 4a—c, 6a och 6b samt 7a och 8a) brukar inflyta uppgift om det procenttal efter vilket garantibelopp och schablonmässig inkomst skall beräknas samt att det av tekniska skäl icke lär vara möjligt att dröja med tryckningen av samtliga dessa formulär för 1966 års taxering till dess riksdagens beslut kan föreligga under hösten 1965. — — — Länsstyrelsen vill därför i första hand förorda att ställning till angivna procentsatser tages först sedan under våren 1965 säkrare uppgifter föreligger om den nya taxeringsnivån.

Vi anser att riksdagens ställningstagande till propositionen borde ha anstått till dess fastighetstaxeringsarbetet i dess helhet hade redovisats.

Också när det gäller att bedöma i vilken utsträckning departementschefens förslag för kommunernas del innebär något skattebortfall har de ovan anförda synpunkterna giltighet. Flera remissinstanser har anfört betänkligheter inför de konsekvenser som sänkningen av repartitionstalet kan få för vissa skogskommuner och vattenfallskommuner. Länsstyrelsen i Norrbottens län anser sig kunna biträda förslaget i dessa delar endast under förutsättning att vederbörande kommun erhåller skäligen kompensation för det av nedsättningen påvisbara bortfallet av skattekrönor inom ramen för nya regler om allmän kommunal skatteutjämning. Enligt departementschefens utsago kommer det förslag i denna fråga som departementschefen inom kort har för avsikt att föreslå Kungl. Maj:t att underställa riksdagen att, om det bifalles, »eliminera» riskerna för »inkomstbortfall av betydelse för dessa kommuner». Den inverkan på den nu föreliggande propositionen, som det väntade förslaget om kommunal skatteutjämning har, talar för att en samtidig behandling av båda frågorna varit att föredra.

Den föreslagna sänkningen av repartitionstalet från 2,5 till 2 motsvarar en höjning av taxeringsvärdena inom en kommun med i genomsnitt 25 % — utan att garantibeloppet undergår några beloppsmässiga förändringar. En höjning av taxeringsnivån med 40 % skulle motivera ett repartitionstal av 1,8. En höjning med 65 % motiverar ett repartitionstal av 1,5. Med hänsyn till spännvidden mellan de väntade höjningarna av taxeringsnivån för de olika grupperna av fastigheter anser utredningsmannen inte en generell sänkning »kunna ge de av höjningen av taxeringsnivån berörda fastighetsägarna (enfamiljsfastigheterna) full kompensation». Enligt de vid fastighetstaxeringsmötet förra året gjorda rekommendationerna skulle den för

riket genomsnittliga höjningen av taxeringsnivån för enfamiljstvillor bli 40 %. Med hänsyn till de visserligen inte statistiskt helt tillförlitliga uppgifter om de faktiska taxeringshöjningarna och till att fastighetsskatten enligt vad riksdagen tidigare uttalat avses skola avvecklas anser vi att en sänkning av repartitionstalet till 1,8 är motiverad. Utredningsmannen »ifrågasätter huruvida av praktiska skäl över huvud taget andra tal bör ifrågakomma än 2,5, 2, 1,5 etc». Enligt vår uppfattning torde det för de skattskyldiga ur praktisk synpunkt i stort sett vara utan betydelse om repartitionstalet är exempelvis 1,5 eller 1,8. — En motsvarande sänkning av villaschablonen bör också ske.

Om repartitionstalet sänkes till 1,8 för samtliga grupper fastigheter, kommer vissa kommuner att drabbas av en betydande försvagning av skatteunderlaget. Detta beror på att höjningarna av taxeringsvärdet för vissa typer av fastigheter — framför allt skogs- och vattenfallsfastigheter — torde bli ytterst begränsade och under inga förhållanden ge kompensation för en sänkning av repartitionstalet med 0,7 enheter.

Onekligen kan — vilket också framhållits av flera remissinstanser — en differentiering av repartitionstalet medföra problem, om den göres mellan fastighetstyper som är svåra att särskilja från varandra. Med hänsyn till att gruppen skogsegendom ofta sammanfaller med gruppen jordbruksegendom anser vi att praktiska invändningar av betydande styrka kan resas mot att tillämpa olika repartitionstal för dessa båda grupper.

De kommuner, där skogen utgör en betydande del av skatteunderlaget, torde erhålla ett betydande skattebortfall vid en sänkning av repartitionstalet. Taxeringsvärdet för skogsfastigheter väntas nämligen stiga endast i mycket begränsad omfattning. Kompenserande åtgärder måste för dessa kommuners vidkommande vidtagas inom ramen för den kommunala skatteutjämningen. Vattenfallsfastigheterna, som inte heller väntas genomgå någon mer betydande uppräknings, kan däremot utan svårigheter särskiljas från andra fastigheter och därmed också särbehandlas vad gäller repartitionstalet. För dessa fastigheter förordas ett repartitionstal av 2,5, vilket skulle bättre bevara vattenfallskommunernas skatteunderlag.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

I. att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 30 måtte

a) fastställa repartitionstalet vid fastighetsbeskattningen för samtliga slags fastigheter med undantag av vattenfallsfastigheter till 1,8 % av fastighetens taxeringsvärde.

b) fastställa repartitionstalet för vattenfallsfastigheter till 2,5 % av fastighetens taxeringsvärde.

c) fastställa procenttalet för schablonmässig beräkning av inkomst av en- och tvåfamiljsfastigheter till 1,8 % av fastighetens taxeringsvärde;

II. att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderlig lagtext.

Stockholm den 16 mars 1965

Bertil Öhvall

Wiking Werbro

Elias Jönsson
i Ingemarsgården
Sigvard Larsson

Nr 764

Av herrar **Larsson** i Hedenäset och **Jonasson**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 30, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).*

(Lika lydande med motion nr 641 i Första kammaren)

Stockholm den 16 mars 1965

Harald Larsson
i Hedenäset

Bertil Jonasson